

01/10/2021

Avui, dia 1 d'octubre, celebrem el Dia Internacional de les Persones Grans. Des de 1990 l'Organització de les Nacions Unides (ONU) va designar aquest dia per a retre homenatge i donar visibilitat internacional a les persones grans, a més de posar en relleu els reptes socials i polítics d'una societat caracteritzada en les últimes dècades per la seva creixent diversitat i longevitat.

Des de la Xarxa Local per a la Gent Gran (XLGG) volem posar de manifest la necessitat de visibilitzar els drets de la gent gran. Destacar que tot i que aquest és un col·lectiu molt nombrós, la majoria de vegades la seva veu es troba silenciada.

Els professionals que treballem de manera diària amb les persones grans volem que les mateixes puguin tenir la seva pròpia veu per a que s'escoltin i que es garanteixin els drets, les necessitats i l'autonomia de la gent gran.

La crisi sanitària i social ha fet emergir la situació en que es troben alguns dels nostres persones grans, generalment relegades a una condició d'invisibilitat, de carències i/o mancances d'atenció. Aquesta no és una circumstància nova, però ha sortit a la superfície després de molts anys d'existència, i s'han pogut constatar les carències de l'actual sistema respecte de l'atenció a les persones de més edat.

És necessari que tots i totes estem compromesos en un canvi, per tal que la societat permeti i faciliti el pas endavant dels nostres grans, que la seva experiència i anys viscuts sigui un valor i no un factor de devaluament. I que la dignitat en la vivència de la darrera etapa de la vida sigui inherent a la mateixa i no s'hagi de reivindicar.

Urgeix transformar la mirada que hi ha sobre la vellesa i la gent gran per tal de fer front al edatisme que predomina en totes les capes de la societat, unes actituds discriminatòries que tenen conseqüències psíquiques i físiques per a la gent gran.

En la societat actual es valora la joventut i la immediatesa, però oblidem que tots i totes, si la sort ens acompanya, arribarem a ser grans. Existeixen models identificatius positius en les diverses etapes de la vida humana (per a la infantesa, per a la joventut, per a la mitjana edat), però no així per a la vellesa, s'ha de poder disposar també de models positius, entorns saludables per a la gent gran i els mateixos s'han de poder construir des del reconeixement de la importància i de la dignitat d'aquesta etapa evolutiva.

L'envelliment no ha de ser una renúncia, ha de poder-se integrar amb dignitat dins del projecte de vida de cada persona, amb les particularitats que comporta aquesta etapa vital i disposant dels elements necessaris per a mantenir la integració en la comunitat de les persones grans, amb una presència activa en la mateixa, per tal que siguin elles qui tinguin el control de la seva pròpia vida, d'acord a les seves necessitats i preferències.

Recordem que tots i totes tenim persones grans al nostre costat, i nosaltres en algun moment ho serem. Per tant, .. com ens agradaria que ens tractessin? Quina societat ens agradaria trobar?

Col·labora:

01/10/2021

CARITAS DIOCESANA DE TARRAGONA

Salut/Institut Català de la Salut/
Gerència Territorial Camp de Tarragona

ICS

IMSST

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

Des de 1987 en bona companyia

AMICS DE LA GENT GRAN

VOLUNTARIS de "la Caixa"

MURALLES SALUT

ALZHEIMER TARRAGONA

TARRACO SALUT

XARXA SANITÀRIA I SOCIAL SANTA TECLA